

Одлуком Наставно-научног вијећа факултета Пословне економије Бијељина, Универзитета у Источном Сарајеву, број 993-02/19 од 23.09.2019. године, именована је Комисија за оцјену и одбрану урађене докторске дисертације кандидата мр Арсена Тешића под насловом *Моделирање оптималне организације Електропривреде Републике Српске у условима транзиције*.

(у даљем тексту: Комисија)¹ у сљедећем саставу:

1. Др Зоран Лукић, редовни професор, ужа научна област *Менаџмент*, Економски факултет Универзитета у Бања Луци, предсједник;
2. Др Ненад Лалић, редовни професор, ужа научна област *Менаџмент*, Факултет пословне економије Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву, ментор и члан;
3. Др Живко Ерцег, доцент, ужа научна област *Менаџмент*, Саобраћајни факултет Добој Универзитета у Источном Сарајеву, члан;
4. Др Спасоје Тушевљак, ванредни професор, ужа научна област *Пословне финансије*, Факултет пословне економије Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву, члан;
5. Др Звјездана Гавриловић, доцент, ужа научна област *Маркетинг*, Факултет пословне економије Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву, члан.

Комисија прегледала је и оцијенила докторску дисертацију и о томе подноси Наставно-научном вијећу факултета Пословне економије Бијељина, Универзитета у Источном Сарајеву следећи

ИЗВЕШТАЈ

о оцјени урађене докторске дисертације

1. Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у одређеној научној области

<p>Основни циљ развоја Електропривреде Републике Српске је одржив развој тј. принцип подмирења садашњих потреба за финалним производима не доводећи у питање исте такве могућности за сљедеће генерације. Основа простора Републике Српске, у смислу развоја електропривреде огледа се у расплљивости природних ресурса, дефинисаним законским оквирима и постојећој инфраструктури. Електропривреда Републике Српске је добро повезана са системима сусједних земаља што омогућава стварање пословне сарадње у смислу инвестирања и пласирања производа на инострана тржишта. Основни циљ анализирања постојећег модела организације Електропривреде Републике Српске је сагледавање њених добрих и лоших страна. Наведена анализа би вјероватно имала за посљедицу то да би јасно показала да је постојећи модел организације електропривреде неефикасан. Кроз истраживање би требали доћи до модела организовања који би створио неопходне предуслове за побољшање пословања у условима транзиције. Тај модел био би довољно флексибилан да на адекватан начин одговори на све промјене и изазове окружења. Моделирањем оптималне организације Електропривреде Републике Српске у условима транзиције, поред наведеног, стварају се и сви неопходни услови за повећање предности и могућности формирања цијена у складу са односом понуде и потражње. Избор</p>
--

¹ Комисија има најмање три члана од којих најмање један није у радном односу на Универзитету

најадекватнијег типа организационе структуре утиче на повећање основних економских показатеља, што доприноси стварању свих неопходних услова за инвестирање. Рационална употреба природних ресурса доприноси и очувању животне средине. Реализацијом пројеката у електропривреди повећава се добробит за цјелокупан привредни систем земље, обезбјеђује се већа конкуренција и боља алокација природних ресурса, повећава се ефикасност у раду предузећа, а поспјешују се и финансијски ефекти свих учесника на тржишту. Сва до сада проведена истраживања говоре да је пословање Електропривреде Републике Српске економски неефикасно и на дужи рок неодрживо. Само ако узмемо у обзир стандарде који важе у Европској Унији, а односе се на инсталисану снагу и број запослених, долазимо до поражавајућих чињеница. Електрична енергија, као финални производ једног веома сложеног и уз то скупог процеса се мора третирати као роба. Електрична енергија не смије бити социјална категорија. Ако то неко жели да ради ради социјалног мира или неког другог разлога, мора обезбиједити из других извора средства за проширену репродукцију. Република Српска посједује пуно потенцијала за развој електропривреде што јој даје компаративну предност у односу на многе друге земље. Република Српска мора боље да то искористи за добробит свих грађана Босне и Херцеговине. Друштвено – економски развој подразумјева да на тржишту постоје веће количине енергије, посебно електричне енергије. Раст ефикасности конверзије енергије у друштвени производ условљава раст потребе за енергијом. Уколико постоји недостатак енергије као финалног производа, то се може надокнадити изградњом нових енергетских објеката, али и интервенцијом код постојећих предузећа која послују у оквиру Електропривреде. Постоји безброј разлога зашто је потребно повећати ефикасност пословања електропривреде. Између осталог, разлог за то је и чињеница да сектор потршње енергије неће моћи да плаћа све скупљу енергију што ће се негативно одразити на привређивање што би довело и до успоравања привредног раста.

На темељу претходно реченог, став Комисије је да проблем оптималне организације Електропривреде Републике Српске није довољно истражен, чиме заслужује већи простор у научно-истраживачком раду. У том контексту Комисија сматра да је докторска дисертација на тему *Моделирање оптималне организације Електропривреде Републике Српске у условима транзиције* у цјелости оригинално и актуелно истраживање које попуњава актуелну празнину и својим резултатима пружа допринос развоју пословања Електропривреде Републике Српске.

2. Оцјену да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада кандидата у одговарајућој научној области

Урађена докторска дисертација мр Арсена Тешића на тему *Моделирање оптималне организације Електропривреде Републике Српске у условима транзиције* представља оригиналан научно истраживачки рад јер је урађен по свим научно-истраживачким стандардима.

Кандидат је постигао оригиналност научног рада кроз систематичан приступ примјене различитих методологија научног истраживања. У уводном дијелу рада почев од дефинисања проблема, предмета, циља и прегледа нивоа научних достигнућа у подручју истраживања, кандидат је поткријепио актуелност теме докторске дисертације. У сљедећем кораку је поставио основну и помоћне истраживачке хипотезе. Кандидат је поставио основне научне методе које су примјенљиве у економским наукама. Методологија рада обухвата појашњење које слиједи логичан пут који доводи до спознаје о предмету истраживања, изворима и начинима обраде прикупљених података. Дизајн истраживања у докторској дисертацији састоји се из истраживачког приступа и истраживачких тактика. Истраживачки приступ се заснива на експлораторном, дескриптивном и каузалном истраживању, док се истраживачке тактике базирају на избору и конструкцији индикатора

који су предмет анализе у раду. У складу са предметом и циљем истраживања, истраживање се заснива на примјени дедуктивне и индуктивне методе, методе анализе и синтезе, теоријске и емпиријске методе, дескриптивне методе, методе класификације, историјске и компаративне методе, методе доказивања и оповргавања, као и статистичке методе обраде података. Дедуктивна метода је коришћена да се из општих ставова изведу одговарајуће конкретне претпоставке и закључци, док се индуктивна метода примјењивала у обнотом смијеру. Компаративном методом су утврђене разлике у макроекономским агрегатима. Дескриптивна метода је коришћена при опису различитих појава и процеса. Дијалектичком методом су сагледани међусобна повезаност и условљеност истраживачких појава, док се синтетичком и верификационом методом анализирала хипотеза докторске дисертације. Приликом израде рада коришћени су примарни и секундарни подаци. Примарни подаци су прикупљени истраживањем електропривреде у Републици Српској, док изворе секундарних података чине различите публикације, стручна и универзитетска литература, часописи и интернет извори.

У првој глави рада кандидат је примјеном извора секундарних података представио опште – теоријске ставове о организовању као функцији менаџмента. Бавећи се различитим организационим структурама приказао је принципе организације рада, као и анализу и синтезу послова. Дизајном организације дефинисани су параметри и фактори организационе структуре, док су делегирањем као методом преношења ауторитета објашњене децентрализација и централизација. Својинским и интеграционим облицима организовања привредних субјеката објашњени су организациони облици предузећа. На основу елемената из овог дијела јасније се разумије порука и потреба успостављања новог, флексибилног модела организације Електропривреде Републике Српске.

У другој глави, гдје се бави Електропривредом Републике Српске, примјеном дедуктивне методе представио је значај и стање електропривреде у Републици Српској, перспективе развоја и ограничења, као и утицај екстерних фактора који ограничавају развој истог. Посебна пажња је усмјерена на интерна ограничења и то, како она која су објективне природе, тако и она која зависе од управљачких слабости оних који доносе одлуке. Поред наведеног, дескриптивном методом објашњени су макро и микро аспекти моделирања оптималне организације електропривреде, као и димензије организационе структуре као битан фактор за успјешно функционисање електропривреде у условима транзиције.

У трећој глави, кандидат је сагледао предности и недостатке развоја електропривреде Републике Српске примјеном традиционалне теорије и савременог концепта моделирања организације. Истраживања су показала да традиционални модел организације Електропривреде Републике Српске представља кочницу развоја система, чиме су прихваћене помоћне хипотезе: постојећа власничка структура, поготово у дијелу производње и дистрибуције је у великој мјери ограничавајући фактор развоја овога сектора и управљачка структура предузећа у оквиру електропривреде је тако постављена да је процес доношења, као и сам процес спровођења долука јако неефикасан.

У четвртој глави, кандидат је указао на значај енергетске стабилности за привредни развој сваке земље. Имајући у виду чињеницу да глобална криза није изоставила ни простор Републике Српске, сагледао је компаративне предности и ограничења улагања у условима кризе.

У петој глави, кандидат се фокусира на типове организационих структура и улогу менаџмента у креирању оптималне организације електропривреде. Указао је на то да је улога менаџмента у креирању оптималне организације комплексна као и на значај сагледавања модела организационих структура и искустава развијених земаља.

У шестој глави, кандидат је представио тренутну организацију електроенергетског система Републике Српске као и примјере организације електроенергетског система у

региону. Шематски је приказао утицај егзогених и ендогених фактора и могућих модалитета за отклањање ограничења, као и оцјену могућности моделирања оптималне организације електропривреде Републике Српске у условима транзиције. Посебну пажњу је усмјерио на смисао процјене вриједности предузећа у условима транзиције као битног фактора приликом утврђивања оптималне организације.

У седмој глави, бавећи се предностима и недостацима спајања предузећа за производњу електричне енергије изложио је могуће начине организације производне дјелатности, имајући у виду постојећи законодавно – правни оквир у Републици Српској.

На бази анализе методолошког приступа кроз сва поглавља у докторској дисертацији, Комисија је закључила да је докторска дисертација мр Арсена Тешића резултат самосталног и оригиналног истраживања које је потпуно реализовано у складу са основним методолошким стандардима.

3. Преглед остварених резултата рада кандидата у одређеној научној области

Мр Арсен Тешић је рођен 30. јула 1956. године у Трнови, Општина Угљевик, Босна и Херцеговина. Основну школу је завршио у Трнови и у Тузли, а средњу у Сарајеву, гдје је и дипломирао 1979. године на Економском факултету Универзитета у Сарајеву. На Универзитету у Београду, на Економском факултету у Београду у априлу 2012. године је стекао звање магистра економских наука. Назив магистарске тезе је: „*Стратегија финансирања пословних аранжмана,*“ а ментор је проф. др Александар Живковић.

Кандидат је 2014. године пријавио докторску дисертацију под називом *Моделирање оптималне организације електропривреде Републике Српске у условима транзиције*, која је одобрена исте године од стране Научно–наставног вијећа Факултета пословне економије и Сената Универзитета у Источном Сарајеву.

Мр Арсен Тешић је објавио више научних, стручних радова, уџбеника те је учествовао на више научних скупова. У наставку наводимо неке од тих радова и књига:

1. Тешић А. и Дакић П. (2007). Електропривреда Републике Српске: јуче – данас – сутра, Требиње.
2. Тешић А. и Јовичић М. (2012). *Ефикасност ЗП „Рудник и Термоелектрана Угљевик“ исказана преко достигнутог нивоа продуктивности*, часопис *Нови Економист*, Факултет пословне економије Бијељина, бр. 12/2012., УДК: 005.334:622 (47.6 Угљевик), стр. 22 – 28.
3. Јовичић М., Ковачевић Б., Јовановић Д. и Тешић А. (2013). *Research of the development and presence level of corporate social responsibility in the Republic of Srpska*, часопис *Technics technologies education management*, бр. 03/2013.
4. Тешић А. (2014). Форма хартија од вредности на финансијским тржиштима, Београд.
5. Тешић А. (2017.) *Перспективе развоја Електропривреде Републике Српске*, V Интернационални научни скуп ЕКОНБИЗ, Факултет пословне економије Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву.
6. Милуновић Д. и Тешић А. (2019). *Електропривреде у окружењу – отварање тржишта електричне енергије*, VII Интернационални научни скуп ЕКОНБИЗ /економија и бизнис/, Факултет пословне економије Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву.

4. Оцјену о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему (по поглављима)²

Кандидат је у потпуности испоштовао план и програм рада на дисертацији, а у складу са пријавом докторске дисертације. Докторска дисертација кандидата садржи укупно 331 страницу, укључујући насловну страну, садржај, уводна разматрања, резултате истраживања, закључак, литературу, попис слика, табела и графикана и сајтова. Текст дисертације је обима 280 страница, у оквиру којих је приказано 32 слике, 40 табела, 18 графикана, 7 шема и 11 интернет извора. Дисертација је организована кроз седам поглавља:

УВОД

У уводном дијелу дисертације дефинисани су сврха, предмет и циљ истраживања. Кроз објашњење структуре рада изведена истраживачка и помоћне хипотезе.

I - ПОГЛАВЉЕ

У првом поглављу рада, опште – теоријски ставови о организовању као функцији менаџмента, објашњени су појам и структура процеса организовања. Теоријски и сликовито су представљене проста, функционална, мултидивизиона, производна, територијална, тржишна, пројектна, као и матрична и мрежна организациона структура. Са аспекта типологије организације, објашњене су хоризонтална и вертикална организација. Надаље, на бази емпиријских извора података објашњен је дизајн организације и организациони облици предузећа. Кроз класификацију привредних субјеката анализирани су предузетник, ортачко друштво, командитно друштво, друштво са ограниченом одговорношћу и акционарско друштво.

II – ПОГЛАВЉЕ

У другом поглављу, кроз анализу значаја и стања електропривреде у Републици Српској указује се на чињеницу да развој електропривреде представља основ савременог живота и економије, али и кључни фактор економских промјена. Кроз плаћене порезе и доприносе су исказани финансијски ефекти рада електроенергетског сектора на буџет, што је од изузетног значаја за стабилност и развој државе и локалних заједница. При анализи стратешке позиције електроенергетског сектора у Републици Српској коришћена је SWOT анализа као једна од најрелевантнијих оправданости одређене инвестиције кроз анализу предности, слабости, прилика и пријетњи. У овом поглављу фокус је и на енергетским резервама, производњи, потрошњи и трговини енергијом у Републици Српској. Надаље, анализирани су микро и макро аспекти моделирања оптималне организације електропривреде, истичући да реформу електроенергетског сектора треба посматрати у правцу пословања у конкурентном окружењу, превођењу вертикално интегрисаних предузећа у хоризонтално интегрисана и учешће приватног сектора. Организовање електроенергетског сектора на овакав начин директно доприноси остваривању ширих друштвено економских циљева једне земље. Сликвито је приказан однос између институционалне структуре и процеса реформи.

² Испуњеност обима и квалитета у односу на пријављену тему, нарочито, треба да садржи: аналитички и системски прилаз у оцјењивању истраживачког постављеног предмета, циља и задатака у истраживању; испуњеност научног прилаза у доказивању тврдњи или претпоставки у хипотезама, са обрадом података

III – ПОГЛАВЉЕ

У трећем поглављу обрађени су традиционална теорија и савремени концепти развоја електропривреде Републике Српске. Кроз анализу традиционалне теорије истакнуто је да монополистички положај Електропривреде Републике Српске представља кочницу развоја енергетског сектора у Републици Српској и свим другим земљама гдје је енергетски сектор организован на монополистички начин. У новом приступу моделирању оптималне организације Електропривреде Републике Српске указано је на промјене у пословању електроенергетског сектора и њених електропривредних предузећа. Детаљно су описане директиве Европске Уније као услов за оптимално организовање електропривредних предузећа.

IV - ПОГЛАВЉЕ

У четвртном поглављу рада обрађене су перспективе и ограничења развоја земаља у транзицији. У циљу сагледавања реформског напретка земље, анализирани су одређени елементи који осликвају квалитативну димензију развоја реформе електроенергетског сектора. Објашњене су спроведене реформе на примјерима Велике Британије, Чилеа и Аргентине, нордијских земаља, Сјеверне Америке, Аустралије и Новог Зеланда и Европске Уније. Анализом је обухваћен и електроенергетски сектор Југоисточне Европе, истичући предности спроведених реформи у Албанији, Румунији, Бугарској и Македонији. Надаље, сликовито су приказане стратегије вриједности укупних инвестиција у енергетски сектор Републике Српске у периоду од 2010. до 2030. године.

V – ПОГЛАВЉЕ

Пето поглавље се бави типовима организационих структура и улогом менаџмента у креирању оптималне организације електропривреде. Кроз модел једног купца, модел тржишта на велико и модел тржишта на мало изражени су могући правци структурних промјена у јавним електроенергетским предузећима. Објашњена је комплексна улога менаџмента у креирању оптималне организације електропривреде, закључујући да су позиционирање електроенергетског сектора на високом нивоу привреде, преговарања са међународним финансијским институцијама, најбољим кредитним извором финансирања модернизације електроенергетског система само неки од задатака менаџмента.

VI – ПОГЛАВЉЕ

Шесто поглавље се бави могућностима моделирања оптималне организације Електропривреде Републике Српске у условима транзиције. У оквиру тренутне организације електроенергетског система Федерације БиХ наведени су примјери организације електроенергетског система у Републици Словенији, Републици Хрватској, Републици Србији, Републици Црној Гори и Федерацији Босне и Херцеговине. Акцент је стављен на смисао процјене вриједности предузећа у условима транзиције као битног фактора приликом утврђивања оптималне организације, истичући да је реструктурирање енергетског сектора изузетно важна фаза уређивања енергетског сектора и да је динамика реструктурирања енергетског сектора у Републици Српској највећим дијелом везана за имплементацију правног оквира Европске Уније и преузетих међународних обавеза. Утицај егзогених и ендогених фактора је сликовито приказан.

VII – ПОГЛАВЉЕ

Седмо поглавље је резултат проведених истраживања постојећих модела организације електропривредних предузећа у замљама различитог степена развијености и различитих ограничења. На основу сазнања до којих се дошло, кандидат је понудио модел организације Електропривреде републике Српске који је довољно флексибилан да може „амортизовати“ последице промјена, како оних које потичу из окружења, тако исто и оних које долазе „изнутра.“

ЗАКЉУЧАК

У закључку су представљени постигнути резултати истраживања, затим доказаност истраживачке хипотезе и подхипотеза базираних на статистичким хипотезама. Представљена су потенцијална ограничења, евентуалне грешке и нови проблеми који су се појавили у процесу истраживања. Нови проблеми представљају назначени терен за потенцијална будућа истраживања у овој области.

На основу свега наведеног, Комисија закључује да урађена докторска дисертација презентује резултате комплексног истраживања, те да је у потпуности, како у погледу обима и квалитета, у складу са темом пријављене докторске дисертације.

5. Научни резултати докторске дисертације

На бази детаљног увида у резултате представљене у докторској дисертацији *Моделирање оптималне организације Електропривреде Републике Српске у условима транзиције*, Комисија закључује да је кандидат успјешно реализовао постављене циљеве истраживања и одговорио на сва у старту постављена питања.

Готово сва истраживања говоре о томе да је постојећи систем организације електропривреде у Републици Српској, као и у Босни и Херцеговини, врло неефикасан. Ово може бити примјер како монопол у производњи и дистрибуцији електричне енергије може потенцијално врло респектабилан систем довести у ситуацију да није самоодржив. Одатле, основни циљ истраживања докторске дисертације се базирао на питању: Да ли је могуће пронаћи општи оквир који би се могао примјењивати приликом моделирања оптималне организације електропривреде? Без обзира на чињеницу да глобална криза није заобишла ни територију Републике Српске, ипак се са сигурношћу може тврдити да ће економски развој ићи упоредо са развојем електропривреде. Да би транзиција оставила што мање негативних последица на пословање Електропривреде Републике Српске, као и да би се приступило либерализацији тржишта електричне енергије уз поштовање одредби Директиве Европске Уније, с тим да се задржи или повећа његова конкурентност, поред увођења појединачних пословних идеја, менаџмент система заједно са власником, а то је држава, треба да јасно позиционира мјесто и улогу електропривреде.

Полазећи од претходно реченог и дефинисаних хипотеза у раду, закључује се да је кључни фактор успјешног пословања – изнајлажење оптималне организације Електропривреде Републике Српске – проналажење оптималног модела организације пословања којим ће се уклонити постојећи недостаци. Успостављањем оптималног модела организације Електропривреде Републике Српске, знатно би се повећао ниво ефикасности што би створило услове за одржив раст и развој. Научни резултати који су постигнути у раду, а који подржавају претходни став базирају се на томе да се оптималном организацијом електроенергетског сектора стварају и сви неопходни услови за регионално повезивање земаља у смислу рјешавања дугорочне стабилности снабдијевања тржишта потребном енергијом као финалним производом електропривреде. На тај начин успоставља се боља сарадња између земаља региона и јача се улога институција која је успостављена на регионалном нивоу. Упоредо с тим, стварају се и сви неопходни услови за повећање

инвестирања који треба да допринесу стварању услова за даљи развој електропривреде, као и за оптималну употребу природних потенцијала. Надаље, резултати се базирају на томе да је најоптималнији модел будуће организације Електропривреде Републике Српске, заправо модел који предвиђа спајање предузећа која се баве производњом, предузећа која се баве дистрибуцијом и предузећа која се баве снабдијевањем са Матичним предузећем.

Комисија констатује, да резултати истраживања докторске дисертације на тему *Моделирање оптималне организације Електропривреде Републике Српске у условима транзиције* представља значајан допринос у домену теорије и праксе менаџмента.

6. Примјењивост и корисност резултата у теорији и пракси³

Резултати докторске дисертације на тему *Моделирање оптималне организације Електропривреде Републике Српске у условима транзиције* су примјењиви са становишта менаџмента и политике, јер пружају увид у избор оптималне организације Електропривреде Републике Српске. Анализом актуелних проблема са којима се суочава електроенергетски сектор, указано је на значајност моделирања оптималне организације.

Корисност резултата рада огледа се кроз заузимање става према раду и пословању Електропривреде Републике Српске као економски неефикасном и неодрживом, посматрано у дужем временском периоду. Овакав став према пословању Електропривреде Републике Српске произлази из важећих стандарда Европске Уније, односи се на инсталисану снагу и број запослених. Електрична енергија се мора третирати као роба, а не као социјална категорија. Друштвена оправданост рада огледа се у :

- Утврђивању релевантних теоријско – емпиријских сазнања из области менаџмента са посебним освртом на моделирање оптималне организације Електропривреде Републике Српске у условима транзиције,
- Спознаји о тренутном стању пословања у електропривреди у Републици Српској као и перспективама за даљи развој,
- Успостављању теоријских основа за моделирање оптималне организације,
- Утврђивању критичних путева за моделирање оптималне организације електропривреде,
- Оцјени могућности успостављања оптималне организације електропривреде.

7. Начин презентирања резултата научној јавности⁴

Кандидат је до сада објавио следеће радове који су дио сазнања до којих се дошло у току израде докторске дисертације:

Тешић А. и Јовичић М. (2012). *Ефикасност ЗП „Рудник и Термоелектрана Угљевик“ исказана преко достигнутог нивоа продуктивности*, часопис *Нови Економист*, Факултет пословне економије Бијељина, бр. 12/2012., УДК: 005.334:622 (47.6 Угљевик), стр. 22 – 28.

Тешић А. (2017.) *Перспективе развоја Електропривреде Републике Српске*, V Интернационални научни скуп ЕКОНБИЗ, Факултет пословне економије Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву.

Милуновић Д. и Тешић А. (2019). *Електропривреде у окружењу – отварање тржишта електричне енергије*, VII Интернационални научни скуп ЕКОНБИЗ /економија и бизнис/, Факултет пословне економије Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву.

³ Истаћи посебно примјенљивост и корисност у односу на постојећа рјешења теорије и праксе

⁴ Наводе се радови докторанта у зборницима и часописима у којима су објављени (истраживачки проблеми и резултати предмета истраживања докторске дисертације)

8. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ⁵

На основу увида у докторску дисертацију мр Арсена Тешића под називом *Моделирање оптималне организације Електропривреде Републике Српске у условима транзиције*, Комисија је закључила да је кандидат изабрао актуелну и оригиналну тему истраживања, које је реализовао поштујући све принципе научног рада и користећи савремене методе испитивања и анализе резултата. Дисертација садржи оригиналне теоријске и практичне резултате у области менаџмента. Резултати до којих се дошло у овој докторској дисертацији омогућавају науци и струци као и носиоцима економске политике у РС да боље сагледају и схвате утицај које има моделирање организације на ефикасност, сигурност, поузданост и квалитет пословања.

На основу наведеног, Комисија предлаже Вијећу Факултета пословне економије и Сенату Универзитета у Источном Сарајеву, да докторску дисертацију под насловом

Моделирање оптималне организације Електропривреде Републике Српске у условима транзиције

аутора мр Арсена Тешића, прихвати и одобри јавну одбрану, којом ће стећи звање доктора економских наука.

Мјесто: Бијељина

Датум: 03.12.2019.

⁵ У закључку се, поред осталог, наводи и назив квалификације коју докторант стиче одбраном тезе

Комисија:

1. Др Зоран Лукић, редовни професор, ужа научна област *Менаџмент*, Економски факултет Универзитета у Бања Луци, предсједник:

2. Др Ненад Лалић, редовни професор, ужа научна област *Менаџмент*, Факултет пословне економије Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву, ментор и члан:

3. Др Живко Ерцег, доцент, ужа научна област *Менаџмент*, Саобраћајни факултет Добој Универзитета у Источном Сарајеву, члан:

4. Др Спасоје Тушевљак, ванредни професор, ужа научна област *Пословне финансије*, Факултет пословне економије Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву, члан:

5. Др Звјездана Гавриловић, доцент, ужа научна област *Маркетинг*, Факултет пословне економије Бијељина Универзитета у Источном Сарајеву, члан:

Издвојено мишљење⁶:

1. _____, у звању _____ (НО _____, УНО _____, Универзитет _____, Факултет _____ у _____, члан Комисије;

⁶ Чланови комисије који се не слажу са мишљењем већине чланова комисије, обавезни су да у извештај унесу издвојено мишљење са образложењем разлога због чега се не слажу са мишљењем већине чланова комисије (члан комисије који је издвојио мишљење потписује се испод навода о издвојеном мишљењу)

